

Finansklagenemnda Bank

Avgjørelse FinKN 2024-462

30.5.2024

Nordea Finans Norge AS

Andre tjenester

Leasing – regulering av leie – renteregulering.

Klager inngikk avtale om leie av en Nissan Leaf den 9.7.21. I leieavtalen var det avtalt at leiebeløpet var på kr 1 914 med tillegg av kr 85 i termingebyr, totalt kr 1 999 i månedlig leiebeløp. Det var videre inntatt i leieavtalen at leieperioden var på 36 terminer (tre år), og at nominell rente var på 1,90 %. Det fremgikk også av avtalen at leiebeløpet kunne reguleres. Etter en tid fremsatte klager krav mot foretaket som følge av at leien var økt mer enn det leieavtalen ga foretaket adgang til. Foretaket avviste svar i saken og viste til leieavtalen, hvor det fremgikk at leien kunne reguleres på bestemte vilkår. Foretaket fikk medhold.

ANTATT ØKONOMISK OMFANG: kr 7 680

Saksfremstilling

Saken gjelder foretakets adgang til å sette opp månedlig leiebeløp.

Klager inngikk 9.7.21 avtale om leie av en Nissan Leaf, årsmodell 2021. Bilpris eks. mva. var på kr 305 000, og startleien var på kr 59 900. I leieavtalen var det avtalt at "*leiebeløp p.t. pr termin*" var på kr 1 914 med tillegg av kr 85 i termingebyr, totalt kr 1 999 i månedlig leiebeløp. Det var videre inntatt i leieavtalen at leieperioden var på 36 terminer (tre år), og at "*nom. rente p.t.*" var på 1,90 % p.a. Det fremgikk også blant annet at "*leiebeløpet kan reguleres, jfr. § 9*". I § 9 fremgikk:

§ 9. Regulering av leien mv.

Om det ikke er inngått spesifikk avtale om fast leie, kan leien endres med seks – 6 – ukers skriftlig varsel, herunder men ikke begrenset til, ved endringer i det alminnelige rentenivå, eiers innlånsrente, skatter og avgifter eller andre forhold som måtte bli pålagt av myndighetene med virkning for leieavtalen. Endringen i leien skal gjenspeile renteendringen og være lik for selskapets øvrige privateleie-kontrakter og for øvrige sammenlignbare lånekontrakter inngått i samme periode. Leien kan også endres ved vesentlig endret bruk eller slitasje av motorvognen.

I § 5 fremgikk:

Spesifikasjon av leiebeløpene skal fremgå, og forfaller forskuddsvis per termin. Leietaker er innforstått ned at leien – med mindre annet er særskilt avtalt – er beregnet slik at den kun dekker renter og avdrag av leieberegningsgrunnlaget (bilpris ekskl. mva, med fradrag for netto startleie), samt ev. kompensasjon for avgiftsberegning iht. mval. § 9-6 (eller lov som senere erstatter denne). Endres leieberegningsgrunnlaget eller avgiftsberegningen vil eieren ha rett til å justere leien tilsvarende. Eventuell startleie betales av leietaker ved leieavtalens underskrift.

Klager har flere ganger vært i kontakt med foretaket fordi han er av den oppfatning at det månedlige leiebeløpet hadde økt mer enn det foretaket har adgang til etter leieavtalen. Klager har også snakket med en saksbehandler hos foretaket som har opplyst i e-post til klager at det "*er kun terminleien som påvirkes av rentendringen*". Klager har fremlagt flere utregninger som viser beregning av leiebeløpet.

Klager har anført at foretaket har satt opp det månedlige leibeløpet med mer enn det avtalen gir adgang til. Klager har vist til egne beregninger som tilsier at forskjellen mellom hva foretaket har fakturert og hva han har betalt er kr 6 608. Da han inngikk leieavtalen, var terminleien på kr 1 914. Siden den gang har Norges Bank satt opp styringsrenten en rekke ganger. Den har nå gått opp til 4,25 %. Dette vil si at terminleien skulle være; $(kr\ 1\ 914 * 4,25\ %) + kr\ 1\ 914 = kr\ 1\ 996$. Dette står ikke i stil med de reelle kostnadene. Klager har fremsatt krav om kr 7 680.

Finansforetaket har anført at leieberegningsgrunnlaget for leieavtalen er kr 245 100. Leien beregnes slik at den kun dekker renter og avdrag av leieberegningsgrunnlaget, jf. § 5 i avtalen. Leieberegningsgrunnlaget reduseres med betalte avdrag. Det er ikke leibeløpet som renten beregnes ut ifra. Som følge av endringer i rentemarkedet har foretaket ved flere anledninger endret renten på leieavtalen. Foretaket kan regulere leien og renten, jf. § 9 i avtalen. I tillegg til økt rente er det merverdiavgift på hele leibeløpet, dette medfører at det økte beløpet som følge av renteendringen, også tillegges merverdiavgift. Terminleien er i henhold til avtalen.

Finansklagenemnda Banks begrunnelse

Klageren bestrider ikke de renteøkningene som foretaket har gjennomført. Han mener at beregning av ny terminleie etter renteøkningene ikke er korrekt. Klageren legger til grunn at opprinnelig terminleie skal justeres opp med økningen i rentefot. Når renten er økt med i alt 4,25 % i den perioden som saken gjelder, mener klageren at terminleien skal økes med 4,25 % fra opprinnelig kr 1 914 til kr 1 996. Nemnda vil bemerke at dette ikke er korrekt. Renten regnes av bundet kapital i leieobjektet og fordeles på betalingsterminene etter nærmere prinsipper og praksis. Dette stemmer med det klageren hevder å ha fått opplyst om at renteøkning bare har betydning for terminleien.

I innlegg for nemnda har klageren også pekt på at termingebyret på kr 85 "er alt for høyt". Nemnda forstår dette slik at klagen også omfatter størrelsen på termingebyret og har derfor innhentet foretakets syn på denne delen av klagen.

Det er i utgangspunktet avtalefrihet mellom partene om vederlag for leasing (leie) av bil. Når det gjelder gebyr i forbindelse med betaling, finnes det regler i finansavtaleloven § 2-4 første ledd som begrenser kreditors adgang til å betinge seg gebyr for utstedelse og sending av regning (fakturagebyr). Reglene i lovens kapittel 2, herunder § 2-4, gjelder uansett om forholdet mellom betaler og betalingsmottaker ellers reguleres av finansavtaleloven, jf. § 1-2 første ledd. Ifølge § 2-4 første ledd kan fakturagebyr ikke overstige betalingsmottakerens faktiske kostnad ved å utstede og sende regningen. Bestemmelsen er ufravikelig i forbrukerforhold, jf. § 1-9 første ledd.

Spørsmålet er om termingebyr på leiterminer i leasing omfattes av reglene om fakturagebyr i § 2-4. Termingebyr er vanlig også ved betaling av renter og avdrag på lån. Spørsmålet om forholdet til § 2-4 første ledd må etter nemndas syn vurderes på samme måte for termingebyr i låneforhold og i leasingforhold.

Termingebyret anses som en del av kredittkostnadene, og inngår ved beregning av effektiv rente, jf. finansavtaleforskriften § 1-4. Det er naturlig å se det slik at termingebyret er en del av prisen på tjenesten, ikke et tillegg til denne. Selv om nemnda har problemer med å se gode grunner for en oppdeling av kredittkostnadene med termingebyr som eget element, mener nemnda – under en viss tvil – at gebyret ikke omfattes av de begrensningene som gjelder for fakturagebyr etter finansavtaleloven § 2-4 første ledd.

Nemndas konklusjon er enstemmig, men nemndas medlem forbrukerrepresentant Kristoffer Sørli har følgende særmerknader om begrunnelsen:

Forbrukerrepresentant Sørli har kommet til samme resultat som flertallet og mener – under en viss tvil – at termingebyret i dette tilfellet ikke omfattes av de begrensningene som gjelder for fakturagebyr etter finansavtaleloven § 2-4 første ledd. Mindretallet har imidlertid en noe annen begrunnelse for sitt standpunkt og vil presisere følgende: I avtalen er det ikke presisert hva termingebyret skal dekke. På forespørsel fra nemnda har foretaket presisert at termingebyret skal dekke "kostnader til innlån, administrasjon, risiko og krav til avkastning", og at "[g]ebyret blir oppkrevd uavhengig av betalings- og faktureringsmetode". Det kan fremstå som noe uklart hva som ligger i "kostnader til ... administrasjon", men mindretallet legger til grunn at det er tale om administrasjonskostnader som ikke knytter seg til utstedelse og sending av regning. For øvrig slutter mindretallet seg til de momenter som flertallet har vektlagt.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Banks konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trygve Bergsåker (leder), Tom Slungaard (bransjerepresentant) og Kristoffer Sørli (forbrukerrepresentant).